

[Alice Hedegaard]

Så kommer vi til det, som nok er sagens kerne. Kristeligt folkeparti har før foreslået, at hjemmegående husmødre skulle have penge af staten for selv at passe deres børn, fordi de så ikke belaster statskassen. Se, nu har jeg ikke været med til en hetz mod udearbejdende kvinder og mænd og heller ikke mod de hjemmegående.

For det første vedkommer det ikke mig eller andre, hvordan mennesker vil leve deres liv, hvad de vil gøre, eller hvad de specielt er nødt til at gøre for at opretholde livet for sig selv og deres eventuelle børn. Kristeligt folkeparti må også vide, at i de familier, hvor det er nødvendigt, at begge har job, vil et eventuelt tilskud på 500 eller 1.000 kr. ikke hjælpe en døjt. For de bedre stillede, hvor den ene part – mon ikke det er konen – har råd til at være hjemme eller har lyst til at være hjemme, fordi hun har råd til det, vil de 500 eller 1.000 kr. om måneden sikkert være et rart tilskud.

Har kristeligt folkeparti gjort sig nogen tanker om, hvad det vil koste, og hvor meget mere de udearbejdende skulle aflevere i skat af deres surt tjente penge? Illusionen om sparede udgifter til vuggestuer og børnehaver er kun illusioner, for som jeg sagde før, kan de kvinder, der arbejder for at skaffe penge til livets fornødenheder, ikke klare sig for omtalte beløb. Hvad med de enlige mødre, dem er der vist ikke tænkt på?

Skal debatten være for og imod daginstitutioner, hvad emnet nok burde have heddet, ville også jeg ønske, at samfundet var så godt indrettet, at der førtes en politik, der gjorde det muligt for de kvinder, der ønskede det, at passe deres børn selv. Der skal ingen tvivl være om, at det er det bedste for børnene. Jeg tror også, at mange af de unge i dag er præget af denne institutionstilværelse; børnene føler sig ikke så trygge og harmoniske, som hvis deres mor var hjemme hos dem. Jeg mener bare ikke, at vi kan ændre denne tilstand ved eventuelt at nedskære institutionspladserne eller på anden måde tvinge forældre til at passe deres børn. Desværre er det så dyrt at leve i dagens Danmark, at det som oftest er bitter nød, der tvinger begge ud for at tjene penge. Alene det at bo er så bekosteligt, at en god bolig, hvilket i dag vil sige en ejerlejlighed, koster 30.000–50.000 kr. i udbetaling med en månedlig ydelse på ca. 3.000 kr., eller et parcelhus til endnu flere penge.

Hvis kristeligt folkeparti ville være med til at ændre alle disse skævheder og dermed sørge for, at det gøres muligt at leve af den ene parts indtægt, så var der sikkert håb om, at den ene part kunne og ville blive i hjemmet, medens børnene var små. Jeg er sikker på, at det ville være med stor glæde, for hvor mange kvinder og/eller mænd med små børn tror kristeligt folkeparti nyder at styrte af sted om morgenen med børn på vuggestue og i børnehave, videre til jobbet, om aftenen hente børn og hjem til alt det, den hjemmegående har hele dagen til at udføre? Er det disse kvinder, man vil have hårdere beskattet for at kunne betale til den hjemmegående?

Mit udgangspunkt for min stilling til denne forespørgsel har i høj grad været præget af det indlæg, Poul Boeg fra kristeligt folkeparti havde i »Politisk Debat« i Berlingske Tidende. Jeg mener derfor, at det for forståelsen af mit indlæg her er passende at citere et lille stykke af Poul Boegs udtalelse:

»Hun...« – altså moderen – »... skal koge, bage, stege, vaske, stryge, sylte, trøste, læse, lege, hjælpe, pudse, rense, lappe, stoppe. Ble på den lille; mellemmad til den mellemste; lektier med den store; 7 dage om ugen; og når familien holder sommerferie, består hendes ferie ofte i at gøre det samme arbejde under mere primitive forhold.

I lange tider er denne indsats ikke alene ikke blevet påskønnet af samfundet – den er nærmest blevet nedvurderet eller hånet, i alt fald af mange, først og fremmest af organisationerne.

Ja, samfundet har sågar straffet denne gruppe selvopofrende og arbejdsomme samfundsborgere. De og deres familier belaster ikke de offentlige kasser med udgifter til dyre institutionspladser, men det får de ingen godtgørelse for. De får heller ingen lang, betalt barselorlov. De kan ikke som de, der har indrettet sig »fornuftigt«, det vil sige påtaget sig udearbejde, blive arbejdsløse og komme ind under dagpengeloven.«

Således fortsætter hr. Poul Boegs indlæg med en efter min mening grov nedvurdering af den kvinde, der passer både et ude- og et hjemmearbejde.

Kristeligt folkeparti mener altså ifølge dette, at det er uretfærdigt, at de forældre, der økonomisk kan klare selv at passe deres børn, igennem deres skat skal være med til at betale for, at samfundet skal kunne yde den